

8. My widzimy twe stwo-
renje, kak rjane je a lubosne,
kak wele lubosnišči ty, o Kneje,
wtwojej cješzi šy.

9. Ty nebjo, semju wmozny
masch a schitko džiwnje wob-
starasch, ty knežišch we tej

wjecžnošzi, po swojej krasnej
mudroszi.

10. My Wotza, Ssyna
Božeho, a teho Ducha swija-
teho njestk cješzimy a kwa-
limy, tež hamen swjeru pra-
jimy.

Wot Boha Wotza a jeho skutkow.

Wot stworenja.

16.

O Gott, wir loben dich ic.

Łoſ: Wschej nusy na Boha.

Cje, Božo, kwalimy, a tebe
cješzimy, so snami derje mje-
nišch, schu dobrotu nam czi-
nišch. Džak sa dary czi dany,
kiž je wot tebe mamy.

2. Schak slutej nady ty naš
na swjet stworik šy, daš du-
schu, cziwe stawy, myšlje a ro-
som prawy. Džak sa dary ic.

3. Ty žiwenje nam dasch, a
derje wobstarasch, so šmy my
našncženi, a polni woblecženi.
Džak sa dary ic.

4. Ty ptacžki sežiwišch, a
jim jnsž wudžjelisch, dnž šnjeh
tu semju krynje, da twoja mož
je srjeje. Džak sa dary ic.

5. Ty lilje wodžiwasch, jim
rjanu barbu dasch, sa trawu
na tym polu šo starasch sdo-
brej wolu. Džak sa dary ic.

6. To, cžlowcže, woladaj,
a kroschtu wuziwaj, Boh ne-
wopuscžzi teho, kiž šo bož
stajnje jeho. Džak sa dary ic.

7. Bndž, Božo, kwaleny, so
ty tak šmilny šy, so stajnje
psche wschu mjeru šo sa naš
starasch šwjeru. Džak sa dary
czi dany, kiž je wot tebe mamy.

Wot Božeho wobstaranja.

17.

Befiehl du deine Wege ic.

Łoſ: Mi wutrobnje šo styscžje.

Ach porucž Bohu šwjeru twoj
pucž a srudobu, a wopomni
sprawej wjeru: Boh kneži na
nebju, won lošt a wjetry wo-
dži, tež schitke mrocželje, pucž,
po kotrymž šo khodži, tym
šwojim šjewicž wje.

2. Ty dnrbisch Boha žadacž,
šo jemu dowjericž, na jeho
škutki ladacž, po jeho pucžach
hicž, ty niežo se starosžju wot
Boha newosmesch, scho swul-
kež wešelosžju psches prostwu
dostanesch.

3. O Wotze! twoja nada
schje wježy wobstara, tež twoja
dobra rada tu wodži cžloweža,
schtož sa naš dobre widžišch, to
šlubosžju nam dasch, a štemu,